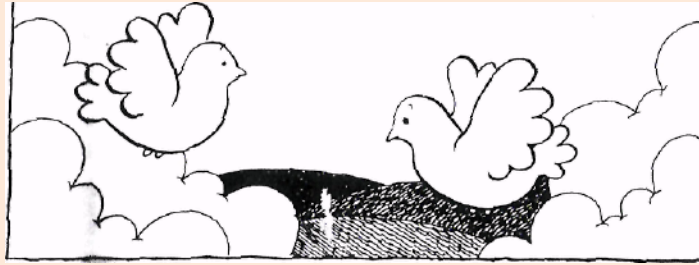

Τα περιστέρια και τα παιδιά

Αφηγητής 1^{ος}

Την πρώτη μέρα του καινούριου χρόνου, ο Θεός φώναξε τους αγγέλους σε συμβούλιο. Ήθελε ν' ανοίξει καινούρια βιβλία για τη νέα χρονιά! Και ήθελε να ξέρει, πόσα από τα έργα του παλιού χρόνου είχαν τελειώσει... πόσα είχαν μείνει μισοτελειωμένα... και πόσα δεν άρχισαν ακόμα.

Αφηγητής 2^{ος}

Τα αγγελάκια κατέβασαν από τα ράφια τα μεγάλα χοντρά βιβλία και τα απόθεσαν στο συννεφένιο τραπέζι.

Πήραν μολύβια και γομολάστιχες κι ήταν έτοιμα να γράψουν και να σβήσουν!

Ο μεγάλος άγγελος ρωτάει.

Άγγελος 1^{ος}

Πώς πάνε οι άνθρωποι;

Άγγελος 2^{ος}

Πολύ καλά. Ξαναπήγαν στο φεγγάρι και φωτογράφισαν τον Άρη.

Άγγελος 3^{ος}

Δεν εννοούσε αυτό.

Άγγελος 4^{ος}

Από αγάπη πώς τα πάνε;

Άγγελος 2^{ος}

Πόλεμοι και δυστυχία.

Άγγελος 3^{ος}

Μάχες, κανόνια, πύραυλοι.

Άγγελος 4^{ος}

Πείνα

Άγγελος 1^{ος}

Διχόνοια

Αφηγητής 3^{ος}

Ο θεός τότε ζήτησε να βάλουν αυτή τη σελίδα στις ζημιές του παλιού χρόνου. Και να ανοίξουν μια καινούρια, κατάλευκη!

Άγγελος 1^{ος}

Ας φωνάξουμε τα περιστέρια τ' ουρανού.

Άγγελος 2^{ος}

Σας παρακαλώ να πεταχτείτε μέχρι τη γη να δώσετε και πάλι αυτά τα μηνύματα στους ανθρώπους.

Άγγελος 3^{ος}

Είναι μηνύματα ειρήνης και αγάπης.

Άγγελος 2^{ος}

Να τους δώσετε να καταλάβουν ότι ο Θεός είναι πικραμένος, γιατί δεν τηρούν τις εντολές του.

Άγγελος 4^{ος}

«Αγαπάτε αλλήλους»

Άγγελος 3^{ος}

«Επί γης ειρήνη»

Άγγελος 2^{ος}

«Ειρήνη υμίν»

Αφηγητής 4^{ος}

Το ταξίδι ήταν μεγάλο. Πέρασαν την Πούλια και τον Αυγερινό. Ξεκουράστηκαν για λίγο στο φεγγάρι και αργά πια τη νύχτα έφτασαν στη γη!

Αφηγητής 3^{ος}

Το κρύο ήταν δυνατό κι ο κόσμος λιγοστός στους δρόμους. Κανένας βιαστικός δεν έδωσε σημασία στα περιστέρια που φτερούγιζαν γύρω τους. Μόνο κάποιος σκέφτηκε...

Άνθρωπος

Τι θέλουν τα περιστέρια μέσα στην άγρια νύχτα;

Περιστέρια

Σας φέρνουμε μηνύματα από το Θεό.

Αφηγητής 2^{ος}

Την άλλη μέρα το πρωί η πόλη δεν ξεχώριζε από ψηλά. Σαν κάποιος ζωγράφος να είχε βουτήξει το πινέλο του σε άσπρη μπογιά και να την είχε βάψει άσπρη! Το κρύο ήταν τσουχτερό. Τα περιστέρια μπήκαν στην εκκλησιά και ζήτησαν οδηγίες.

Περιστέρια

- α) Κανείς δε μας έδωσε σημασία...
- β) Κανείς δεν κατάλαβε τη γλώσσα μας...
- γ) Τι να κάνουμε;

Άγγελος 1^{ος}

Να πάτε στα παιδιά. Δώστε τα μηνύματα στα παιδιά!

Άγγελος 2^{ος}

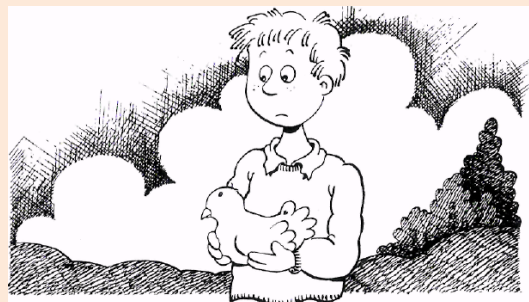
Είναι αγνά και θα σας καταλάβουν.

Άγγελος 3^{ος} & 4^{ος}

Από τα παιδιά ξεκινά η ειρήνη και η αγάπη.

Αφηγητής 1^{ος}

Τα περιστέρια έτρεξαν με βιασύνη να προλάβουν τα παιδιά. Μα ξαφνικά ένα από αυτά χτύπησε το πόδι του στη στέγη. Μια σταγόνα αίμα έβαψε το χιόνι τριανταφυλλί και το λαβωμένο πουλί έπεσε μπροστά στο αγόρι.

Περιστερί

Κοίταξε στο πόδι μου. Σου φέρνω μήνυμα από το Θεό.

Αγόρι

Α-γα-πά-τε αλ-λή-λους!
Την ξέρω τη λέξη «αγαπώ».
Αγαπώ τους γονείς μου.
Αγαπώ τα ζώα.
Αγαπώ τους φίλους μου.

Αφηγητής 3^{ος}

Το παιδί ήθελε να φωνάξει το νέο αυτό, που ήταν τόσο παλιό «Αγαπάτε αλλήλους».

Αγόρι

Ένα λαβωμένο περιστερί μας έφερε μήνυμα από το Θεό να αγαπάμε ο ένας τον άλλον!

Αφηγητής 4^{ος}

Ένας ένας, δύο δύο, οι χωριανοί πήγαιναν να δουν το λαβωμένο πουλί στην αγκαλιά του παιδιού.

Αφηγητής 2^{ος}

Το νέο μαθεύτηκε σε όλο το χωριό. Κι όσο πιο πολλοί άνθρωποι πλησίαζαν, τόσο το χαρτάκι μεγάλωνε και τα γράμματα μεγάλωναν: «Αγαπάτε αλλήλους»
Ήταν όλα τόσο όμορφα.
Κι ο κόσμος θαύμαζε κι έκανε το σταυρό του.

Αφηγητής 1^{ος}

Όλοι βγήκαν στις χιονισμένες στράτες, κοίταξαν ψηλά στο βουνό και διάβασαν. Το μικρό μήνυμα έγινε μια τεράστια σημαία που ανέμιζε ψηλά στον ουρανό.
Με γράμματα, μεγάλα γράμματα σημαδιακά. «Αγαπάτε αλλήλους»

Τραγούδι

ΤΕΛΟΣ